

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 024125 19 Уж
Бањалука, 10.4.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрша, предсједника вијећа, Душка Бојовића и Страхиње Ђурковића, чланова вијећа, уз учешће записничара Мире Мачкић, у управном спору по тужби „P.G.I.ViH.“ д.о.о. из З., заступаног по директору С. З. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број ... од 19.12.22018. године Управе у предмету уписа права својине на непокретности, одлучујући о жалби тужиоца против рјешења Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 024125 19 У од 7.2.2019. године, на сједници вијећа одржаној дана 10.4.2019. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалба се одбија као неоснована и потврђује рјешење Окружног суда у Бањалуци број број 11 0 У 024125 19 У од 7.2.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружни суд у Бањалуци се огласио мјесно ненадлежним за одлучивање по тужби у овој управној ствари, одредивши да ће се тужба са прилозима уступити на надлежно поступање Окружном суду у Требињу.

У образложењу побијаног рјешења суд се позвао на одредбу члана 31. став 1. тачка г) Закона о судовима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 37/12, 44/15 и 100/17), којом је прописано да је окружни суд надлежан да у првом степену одлучује у свим управним споровима и то према сједишту првостепеног управног органа, па како се у предметној управној ствари сједиште првостепеног органа налази у Требињу, да стога Окружни суд у Бањалуци није мјесно надлежан да поступа по предметној тужби у управном спору, него је на основу члана 28. истог закона надлежан Окружни суд у Требињу, сходно чему је у смислу одредаба члана 19. став 2. и члана 20. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13, у даљем тексту: ЗПП), у вези с одредбом члана 48. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске" број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), одлучено као у изреци побијаног рјешења.

Благовременом жалбом тужилац то рјешење побија, истичући да је тужба поднесена против рјешења тужене Управе... (у даљем тексту: тужена), чије је сједиште у Бањалуци, а не у Требињу, па да је стога надлежан Окружни суд у Бањалуци а не Окружни суд у Требињу. Додаје да је поднио тужбу и против рјешења тужене број ... од 19.12.22018. године, у којем управном спору је Окружни суд у Бањалуци прихватио надлежност, из чега произилази да тај суд различито поступа у истој односно сличној ситуацији, због чега сматра да је у конкретном случају несумњива надлежност тог суда. Предлаже да се жалба уважи и побијано рјешење преиначи тако да се Окружни суд у Бањалуци одреди мјесно надлежним за поступање у овом управном спору.

Одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Из података списка произлази да је рјешењем Подручне јединице Т. (у даљем тексту: П.Ј. .Т.) број ... од 11.10.2018. године дозвољен упис права својине у Књигу уложених уговора о откупу стамбене зграде или стана, лист број ... к.о. Т., са 1/1 дијела у корист „Е. Г.“ Д.о.о. Г., на стану као посебном дијелу зграде који се налази у Требињу (са ближим подацима стана као у том

рјешењу), а оспореним актом тужене је одбијена као неоснована жалба тужиоца изјављена на то првостепено рјешење. Против оспореног акта тужене је тужилац поднио тужбу, у којем управном спору је Окружни суд у Бањалуци донио побијано рјешење, огласивши се мјесно ненадлежним за поступање, тако да ће се по правоснажности тог рјешења тужба с прилозима уступити на надлежно поступање Окружном суду у Требињу.

Побијано рјешење нижестепеног суда је правилно.

Одредбом члана 31. став 1. тачка г) Закона о судовима Републике Српске, на коју се нижестепени суд правилно позвао, је прописано да је окружни суд надлежан да у првом степену одлучује у свим управним споровима и то према сједишту првостепеног управног органа.

Такође је одредбом члана 5. ЗУС-а прописано да управне спорове рјешава окружни суд и то према сједишту првостепеног органа, односно његове организационе јединице, уколико посебним законом није другачије одређено.

Како је у конкретном случају сједиште П.Ј. Т., која је као првостепени орган одлучивала у управном поступку, неспорно у Требињу, произилази да је побијаним рјешењем Окружног суда у Бањалуци правилно одлучено да за поступање по тужби у предметној управној ствари није мјесно надлежан тај суд, већ је мјесно надлежан Окружни суд у Требињу.

Стога на правилност побијаног рјешења нижестепеног суда није од утицаја то што је оспорени управни акт донесен од стране тужене која је одлучивала у другом степену по жалби на рјешење П.Ј. Т. као првостепеног органа. Такође није од утицаја ни што се у сличној ситуацији по тужби истог тужиоца против другог рјешења тужене, тај суд није огласио мјесно ненадлежним већ је (како то тужилац наводи) прихватио надлежност, а имајући у виду одредбу члана 19. став 2. ЗПП-а на коју се такође правилно позвао нижестепени суд у побијаном рјешењу, којом је прописано да се суд може огласити по службеној дужности мјесно ненадлежним само кад постоји искључива мјесна надлежност другог суда, али најдоцније до подношења одговора на тужбу, како је то и поступљено у конкретном случају, јер се нижестепени суд по службеној дужности, а прије но што је тужбу доставио на одговор туженој а и заинтересованом лицу „Е. Г.“ д.о.о., огласио мјесно ненадлежним за поступање у овом управном спору.

С обзиром на наведено, жалба се указује без основа, па је одлучено као у изреци овог рјешења, на основу члана 235. тачка 2. ЗПП-а који се сходно члану 48. ЗУС-а примјењује у управним споровима на питања која нису регулисана ЗУС-ом.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник ијећа
Смиљана Мрша

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић